

Neverjetno. »Teta, si ti ljudožrka?« — »Zakaj tako vprašaš, otrok?« — »Ata pravi vedno, da se preživljaš od svojih sorodnikov.«

Iztaknila sta jo. Dva dijaka sta došla kmeta, in ga vzela v sredo. Pa vpraša dijak očanca: »Vi, očka, kaj ste vi? Ali ste osel ali koštrun?« — »Phe,« odgovori kmet in se popraska za ušesom: »takole sredi med njima sem.«

Ni bil bolan. Rudolf: »O stric, pa si že zopet zdrav?« — Stric: »Saj nisem bil bolan.« — »Ča pa je ata rekel včeraj, da si na glavo padel.«

Zamorec: »Po mojih žilah se pretaka angleška kri.« — Anglež: »Kako je le to mogoče?« — Zamorec: »Svojčas sem pojedel dva Angleža.«

Dobro se odrezal. »Ti, ljubček moj, pred poroko si mi vsak dan prinesel kako darilo, sedaj pa vedno prihajaš

praznih rok.« — On: »Ali si že kedaj videla, da bi ribič, kateri je ribo vjel, isto še dalje pital?«

Zarekel. Župnik je pridigal župljanom o alkoholu. Nekoč je končal pridigo takole: ». . . in vedno, če vidim prihajati kakega pijanca iz gostilne, mi je, kot bi mu moral zaklicati: Obrni se, ti si na napačni potil!«

Sv. Peter in verižnik. Verižnik pride pred nebeška vrata in potrka. Sv. Peter odpre in verižnik vpraša: »Sv. Peter, kako dolgo traja pri vas nebeščanih ena minuta?« — »Tisoč let.« — »Koliko pa velja pri vas 1000 Din?« — »Eno paro!« — »Prosim vas, podarite mi eno paro!« — »Počakajte eno minuto!«

Pri naboru. — Zdravnik novincu: »Imaš kaj napak?« — Rekrut: »Jezik se mi zapleta.« — »Nič ne de, pri vojakih je treba molčati.«

njemu v nesreči,« zadostnega in dobrega orožja. Prosim vas, gg. odborniki, podprite gasilna društva v zadostni meri, da bo prebivalstvo, katero vam je poverilo vodstvo občine, lahko brezskrbno spalo v svesti si, da ima na straži dobro organizirane gasilce, ki so z dobrim orožjem pripravljene, vsak čas pohiteti na pomoč tistemu, ki jih kliče v nesreči.

Kakor določa zakon, morajo občine gotove odstotke vnesti v proračun za zdravstveni sklad, kmetijski podporni sklad, bednostni itd., bilo bi tudi na mestu, da bi vsaka občina morala vpoštevati gotov odstotek tudi za gasilstvo. Imamo sicer častne izjeme, ko občine izdatno podpirajo naša društva, vendar moramo na žalost ugotoviti, da so to bele vrane.

Odzovite se torej občine in okrajni zastopi našemu klicu »Za pomoč,« mi gasilci pa se bodemo vedno radevolje odzvali: »Pripravljene smo. — Na pomoč!«

Alojzij Falež,

tajnik mariborske gasilske župe.

Okrajnim zastopom in občinskimi odbori!

Bliža se čas, ko bodo okrajni zastopi in občinski odbori sklepali proračune za leto 1930. Ker smo pa v kritičnih gospodarskih časih, vem, da bodo občine kakor tudi okrajni zastopi znižali svoje izdatke posebno pri podležvanju podpor na najnižjo vsoto in med drugim črtali tudi podpore gasilnim društvom, ali pa vstavili le malenkostne zneske v ta namen. Da pa štednja ravno pri podporah gasilnim društvom ni na mestu, si dovoljujem na kratko pojasniti.

Po zakonu je dolžnost, vzdrževati gasilsko stražo, ker so pa v Sloveniji po vseh večjih občinah organizirana prostovoljna gasilna društva, katera so si naredila človekoljubno nalogo, pomagati bližnjemu v nesreči, posebno pri požarih, so s tem občine razrešene indirektno te dolžnosti in odgovornosti. Nastane pa vprašanje, odkod naj dobivajo gasilna društva za to potrebna sredstva? Če hoče gasilno društvo vestno vršiti svojo dolžnost, neobhodno rabi zato orodje, rabi brizgalno in cevi ter druge gasilske priprave, kar pa seveda stane ogromno denarja. Ker pa gasilna društva nimajo drugih virov dohodkov, kakor prostovoljne prispevke, ki pa so zelo pičili; srečam mnogokrat gasilca z nabiralno polo v roki, ko roma od hiše do hiše in v pravem pomenu besede berači pri prebivalstvu, kar pa seveda ni prijetno delo, posebno še, ko najde kak gasilec-berač premnogokrat vrata zaprta celo tam, kjer se nadeja na najboljši uspeh. Vendar so prostovoljna gasilna društva prisiljena, nastopiti pot beračenja, če hočejo svoje prodje vsaj v zasilni pripravljenosti vzdrževati. Kako mučno je to za gasilca, ki žrtvuje pri svojem prostovoljno si naloženem poklicu svoje zdravje, da celo življenja, ki je pripravljen po dnevu in ponoči, v vročini in mrazu, ob gromu in tresku, pomagati bližnjemu v nesreči. Pri vsaj svoji požrtvovalnosti pa mora, če hoče to nalogo izvrševati, beračiti med prebivalstvom.

Dnevno čitamo v časopisih in plakati nam z velikimi črkami naznanjajo, da priredi prostovoljno gasilno društvo v N. veliko veselico s plesom, wnsko trgatav itd., katere čisti prebitek je namenjen za nabavo gasilskega orožja. Resnično, vendar žalostno je dejstvo, da so gasilna društva, ker drugih dohodkov nimajo, z drugimi besedami: »Podpore ne dobijo od tam, od koder jim pripada,« prisiljena, vsaj na deželi nastopiti to pot. Ob takih prilikah se čestokrat s prstom kaže za nami gasilci in se nam očita, da že spet imamo veselico in zabavo. Kako mučno je to za nas, če slišimo take in enake očitke ter opazke. Gasilci se dobro zavedajo, da prirejanje veselice nam ni niti najmanj v čast, ker vemo, da se s tem razširja pijančevanje in z njim v zvezi druge slabe posledice, pa prisiljeni smo tudi k temu, če hočemo naše orodje obdržati v dobrem in uporabnem stanju. Svesti smo si, da homo iz čistega dobička, če je tudi malenkosten, zamogli poravnati spet kak star še neporavnan račun.

Zadnja leta so pričela tudi podeželska gasilna društva nabavljati si modernejša sredstva, da zamorejo uspešneje nastopati proti neprizanesljivemu, vseuničujočemu elementu, kakor motorne in parne brizgalne, po nekoč tudi rešilne avtomobile, katerih vzdrževanje pa zahteva naravnost ogromne svote. A odkod naj iste gasilna društva dobijo? To je vprašanje, s katerim si člani belijo glave. Samo en izhod je in sicer ta, da priskočijo gasilnim društvom na pomoč občinski odbori in okrajni zastopi z zadostnimi postavkami v proračunu.

Gospodje odborniki, voditelji naših občin in okrajnih zastopov, pozivam vas, da se spomnite ob tej priliki naših gasilnih društev. Zavedajte se, da samo ime »Gasilno društvo«, v sili ne more storiti svoje dolžnosti, če nima za to svojo večno lepo nalogo: »Pomagati bliž-

Novc knjige.

Darinka. Romantična spevoigra v 3 dejanjih. Po Ant. Hribarjevi junaški pesmi »Krški zmaj«; priredil in uglašil Josip Lavtižar. — Znana je našim boljšim odrom Lavtižarjeva melodiozna spevoigra »Mlada Breda«. Zdaj je isti pisatelj in skladatelj izdal »Darinko«. Dejanje se godi v 15. stoletju pri Stični na Dolenjskem, v časih najhujšega tlačanstva slovenskega kmeta. — Zaradi svoje romantičnosti bo igra ljudstvu gotovo ugajala. Istotako petje, preprosto, a zelo blaglasno. Kjer imajo društva boljše pevce, se je naj kar lotijo, da jo še to zimo spravijo na oder. Besedilo in partitura se dobi v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani in pri založniku g. duh. svetniku Jos. Lavtižarju, Rateče-Planica, Gorenjsko. Cena 4 Din in 30 Din.

Za Bogo- in človekoljubno podjetje

se išče drugov z deleži junaške požrtvovalnosti, s katero bi vplivali na mladino, da bi cvetela, na bolnike, da bi hirali in na umirajoče, da bi umirali v proslavo presv. Srca Jezusovega in Matere božje. — Informacije in prijave pri

I. Palir,

pošta: Loka pri Zusnu.

Lišaji, kožni izpuščaji, srbečica. Kako jih odstranimo.

Navodilo specialista-zdravnika Dr. med. Woltzer.

Lišaji, posebno izvanredno nadležni luskasti lišaj (Psoriasis) in lišaj na bradi so neprijetno in nadležno zlo, kajti oni ne kazijo samo kože ampak tudi bolijo, srbi, pečejo in izpuščajo večkrat mokrično. Razven tega so večinoma trdovratni in ne malokdaj spremenjajo človeka kot zvesti spremnjevalci od zibelke do groba. Zato naj človek nikdar ne opusti poti k zdravniku, kajli vsak lišaj je drugačen in vsaka koža zahteva inviduelno zdrav-

ljenje. V mnogih slučajih se je po mojih izkušnjah sledeče ravnanje dobro obneslo. Vzemite košček »Zuckerjevega« Patentnega medicinskega mila, drgnite ga z roko ali še boljše z mokro krtačo, z mokrim čopičem ali sličnim, napravi tako kolikor mogoče debele pene, katere pustite nekaj časa stati, da postanejo debele kakor kaša mazilo ali sirup, potem jih nalahno, ne da bi drgnili, deni na tista mesta kože, ki jih je treba zdraviti. Najboljše je, če

se to napravi zvečer, da imajo pene dovolj časa na koži se posušiti in ostati čez noč na njej. Zjutraj pa jih zmocni z vodo ter nalahno umij in potem obriši kožo z mehkim brisačem, ne da bi kožo drgnil. Koža se potem še namaže s »Zuckooch-Cremo«, ki se kakor »Zuckerjevo Patentno medicinsko milo« dobi v vsaki apoteki, drogeriji in parfumeriji. Ta procedura se ponavlja tako dolgo, dokler ne pride zboljšanje.

1490